

[Justitsministeren.]

Underretssagfører paa mindst 5 Aar, og dertil kommer jo, at den paagældende skal aflægge Prøve for Landsretten paa sædvanlig Vis.

Ændringen til § 83 m. fl., som tilsigter en Forenkling af Fremgangsmaaden ved Udtagelse af Nævninger til det enkelte Nævningeting, har næppe større almen Interesse. Det er en Ændring af rent praktisk Betydning, og jeg vil ogsaa her tillade mig at henvisse til Bemærkningerne.

Det samme gælder Forslaget om Ændring i Retsplejelovens § 660 om Mødepligt i Skifteretten for dem, der er lodtagne i Dødsboer. Hidtil har man ikke kunnet tvinge saadanne til at møde. Nu foreslaas der altsaa, indført en Regel, hvorefter de skal kunne tilpligtes at møde for at give Oplysninger, som maatte være nødvendige af Hensyn til Boets Opgørelse.

Endelig skal jeg, inden jeg gaar over til Ændringerne vedrørende Mulighederne for at suspendere eller fratage Beskikkelsen for Sagførere, der ikke har ført en tilfredsstillende Vandel i Besættelsesperioden, nævne den foreslaaede Ændring til Retsplejelovens § 478, Stk. 1, Nr. 3. Den gaar ud paa at muliggøre Foretagelse af Udlæg uden forudgaaende Dom paa Grundlag af et i fast Ejendom udstedt Pantebrev til en Hypotekforening, hvis Statutter er stadfæstede af Indenrigsministeriet, naar Forfaldstiden er indtraadt som Følge af væsentlig Forringelse af pantsat Driftsinventar, Driftsmateriel eller Besætning og saadan Følge udtrykkeligt er betinget i Pantebrevet.

Man ligestiller herved Hypotekforeninger med Kreditforeninger og Sparekasser. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, finder jeg, at en saadan Ligestilling i enhver Henseende er naturlig.

Jeg skal derefter nævne de Ændringer, der er kommet til i Landstinget, og som jeg foreslog, efter at jeg allerede ved Fremsettelsen af Lovforslaget havde bebudet dem.

Den ene Ændring vedrører Adgangen til at suspendere en Sagfører for en vis Tid, dog ikke længere end 5 Aar, eller frakende ham Retten til for bestandig at udøve Sagførervirksomhed, naar han ved sin Adfærd i eller uden for sin Sagførerpraksis har udvist en nationalt uværdig Optræden. Denne Beføjelse gives Sagførerraadet, ligesom Raadet kan ikende en Bøde som Tillægsstraf, naar det paagældende Forhold skyldes Vindesyge. Disse Afgørelser træffes altsaa af Sagførerraadet, det vil sige, at Sagerne kommer til Afgørelse ved den særlige døm-

mende Myndighed inden for Raadet. Afgørelserne kan indankes for Landsretten. Af Hensyn til Sagernes Karakter og Betydning for det offentlige har vi dog i Justitsministeriet fundet det rimeligt, at Ankebehandlingen for Landsretten foregaar i den almindelige Strafferetsplejes Former, saaledes at Ankesagen i disse Tilfælde udføres af den offentlige Anklagemyndighed. Det foreslaas derfor fastsat, at Ankesager behandles i Strafferetsplejes Former med de fornødne Lempelser. Ved Paakendelsen ved Landsretten skal derhos mindst 5 Landsdommere deltage. Naar man saaledes kræver indført en Regel, hvorefter en Sagfører skal kunne suspenderes eller frakendes Retten til Sagførervirksomhed for bestandig, hvis han har udvist en nationalt uværdig Optræden, er det klart, at man heller ikke kan give Beskikkelse til Jurister, der hidtil ikke har været Sagførere, naar de under den tyske Besættelse ikke har udvist nationalt værdig Optræden. Der foreslaas derfor til §§ 119 og 146 Ændringer, som tilsigter at naa dette Formaal.

Den anden Ændring, jeg har foreslaaet i Landstinget, gaar ud paa at give Bemyndigelse til, at der ved kgl. Anordning kan fastsættes nærmere Regler for, fra hvilket Tidspunkt efter Dommens Afsigelse Udstaaelsen af Frihedsstraf o. lign. skal regnes for paabegyndt. Naar denne Bestemmelse er vedtaget, vil der blive udfærdiget en Anordning, hvori der navnlig vil blive taget Hensyn til, at det under de nuværende Forhold, hvor Benaadningssager har hobet sig op i stor Mængde og først har kunnet behandles efter længere Tids Forløb, vil være rimeligt, at man ikke lader hele den Tid, der hengaar fra Dommens Afsigelse indtil Benaadningsspørgsmaalet er afgjort, men en mindre Del af denne Tid falde uden for Afsoningen.

Det er de Ændringer, som er vedtaget i det andet høje Ting, og med disse Bemærkninger skal jeg herved tillade mig at anbefale de Ændringer, Lovforslaget indeholder, til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Busch-Jensen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige vor Bistand til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Efter den Gennemgang af Lovforslaget, som den højtærede Minister lige har foretaget, finder jeg ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til de Bestemmelser, der er foreslaaet ændret. Der er kun en enkelt Ting, jeg skal opholde mig ved et Øjeblik, det er Forslaget til den ny Affattelse af § 121,